

NIEUWSBRIEF ROLDUC - Jaargang 1969 / 23 / 10-11-2024

Nogmaals Janske van Welberg

Nog nooit is er op een artikel zo veel gereageerd als op mijn verhaal over Janske van Welberg. Veel lezers waren verrast door de wijze, waarop Janske bisschop Lemmens heeft beïnvloed. Zijn besluit om Rolduc in eens te bombarderen tot een exclusief kleinseminarie van het Bisdom Roermond komt vrijwel zeker uit de koker van Janske. In het boek 'Het vierde Rolduc' uit 1983 werd er min of meer ook al gezinspeeld op enerzijds de rol van de deken van Leeuwarden, waar Lemmens tijdens de oorlog een tijd heeft verbleven, en anderzijds op de rol van Janske van Steenberg. Hoewel er dus eerder al vermoedens zijn geuit over haar invloed, heeft dit wetenschappelijk boek van Peter Jan Margry pas voldoende bewijzen aangedragen.

Professor Peter Jan Margry

De schrijver van het boek heeft zelf ook gereageerd; hij hoopt nog steeds, dat inwoners uit Welberg en omgeving of lezers van zijn boek ooit meer bewijzen voor dit geraffineerd bedrog zullen aandragen. Belangrijk is natuurlijk ook het archief van bisschop Lemmens, dat tot nu toe niet toegankelijk was voor professor Margry. De vraag is overigens of er nog documenten over Janske in te vinden zijn. Nadat bisschop Lemmens had gebroken met Janske, verbood hij in het bisdom elk gesprek over haar. Janske veranderde van de ene op de andere dag van een heilige in een persona non grata. Vermoedelijk heeft bisschop Lemmens alles over haar vernietigd.

Oud-Rolducien Kees Schutgens

Ik was overigens niet de eerste persoon die aan dit boek een artikel heeft gewijd. Ere wie ere toekomt! Oud-Rolducien Kees Schutgens (*op Rolduc van 1961-1967*) besteedde al in 2022 aandacht aan de studie van professor Margry. In *De Maasgouw* 141, het tijdschrift van het Koninklijk Limburgs Geschied- en Oudheidkundig Genootschap, publiceerde hij een boekbespreking onder de titel 'De moederkecultus van een dweepzieke bisschop'.

Deze prachtige foto van Bisschop Lemmens en Janske, het bloedig bruidje van Welberg, wilde ik jullie niet onthouden. Math Dicker heeft de originele zwart-wit foto een passend kleurtje gegeven.

Nieuwe Bisschop in Bisdom Roermond

Op 24 augustus 2024 is Rob van den Hout (59 jaar) geïnstalleerd als Bisschop van het Bisdom Roermond. Hij volgt de vorig jaar overleden bisschop Harrie Smeets op. Bij zijn installatie sprak de bisschop nog hoopvolle woorden: “We zullen over grenzen heen moeten stappen.” In een interview in De Limburger liet hij daarna direct weten, welke grenzen hij in ieder geval niet bedoelde. We wachten rustig af, hoe hij aan de Limburgse kerkgemeenschap leiding gaat geven.

Een leven vol maatschappelijke activiteiten..... *Henk Janssen*

Henk Janssen was op Rolduc van 1964-1967

Na mijn vertrek van Rolduc in 1967 maakte ik mijn gymnasium af aan het Boschveldcollege in Venray. Wim Vervoort, een van mijn vrienden, was daar een klasgenoot van mij. In 1970 ging ik aan de universiteit in Nijmegen rechten studeren. Veel contact had ik toen met Wil Schmitz. In 1975 studeerde ik af.

*De compagnie van Henk.
Henk Stevens (met bal), Henk Janssen, Wilbert
Jeuken, Hans van Druten en Hub Prickaerts*

*Het favoriete voetbalelftal van Henk.
Knielend derde van rechts is Henk*

Meer dan 35 jaar bij DSM

Op professioneel vlak begon ik mijn loopbaan in 1977 bij DSM; hier vond ik mijn plek. Ik werkte er meer dan 35 jaar, voornamelijk op het gebied van arbeidsverhoudingen. Als Manager Overleg was ik jarenlang mede verantwoordelijk voor de overlegstructuren binnen DSM. Ik werkte hier intensief samen met alle directies en de Raad van Bestuur en met de ondernemingsraden van alle DSM-onderdelen en de Centrale en Europese Ondernemingsraad. Daarnaast was ik secretaris van de Raad van Commissarissen DSM Nederland BV. Het waren jaren waarin ik veel leerde over de sociale en bestuurlijke dynamiek binnen DSM.

Heerlen of Horst

In 2012 keerde ik na meer dan 30 jaar in Heerlen te hebben gewoond, terug naar mijn geboortedorp Horst. Dat was een belangrijke stap, maar mijn banden met Heerlen zijn altijd gebleven. Ik heb nog steeds een appartement in het centrum van Heerlen en ben actief als voorzitter van de Vereniging van Eigenaren. Op de eerste donderdag van de maand borrel ik met een vriendengroepje, bestaande uit oud-collega's van DSM, onder wie oud-Rolducien Hans van Wersch.

Naast mijn professionele carrière heb ik mij in Heerlen jarenlang ingezet voor vrijwilligerswerk. Zo was ik lange tijd actief bij de SOS Telefonische Hulpdienst en de Kindertelefoon, die later werden samengebracht in de Telefonische Hulpverlening Limburg. Uiteindelijk werd de Telefonische hulpverlening Limburg overgenomen door De Luisterlijn. Mijn inzet (de laatste tijd voornamelijk faciliterend) voor deze hulpverlening, die zoveel betekent voor mensen in nood, blijft een bijzonder hoofdstuk in mijn leven. Ook was ik voorzitter van de parochieraad en lid van het kerkbestuur van de parochie Schandelen in Heerlen. In deze rollen werkte ik samen met onder anderen Jo Wolters, die ik nog kende uit mijn Rolduc-tijd.

Horst of Heerlen

In Horst werd ik kort na mijn afstuderen voorzitter van de ziekenomroep ROZAH. Deze zond uit in het toenmalige St. Antoniusziekenhuis, dat in 1980 werd omgebouwd tot verpleeghuis. De ROZAH groeide uit tot een volwaardige lokale omroep, die in 1997 fuseerde met de Lokale Omroep Sevenum tot de regionale Omroep Reindonk. Ik vervulde van 1997 tot 2006 het voorzitterschap van deze fusieomroep. Al op Rolduc was mijn belangstelling voor het omroepwerk ontstaan. Daar was ik verbonden aan de Rolducse Radio Omroep (RRO).

Van 2003 tot 2015 was ik actief bij de KRO. Gedurende meer dan tien jaar was ik lid van de ledenraad en vanaf 2013 fungeerde ik als secretaris van het eerste ledenbestuur van de KRO. Deze periode gaf me waardevolle inzichten in de strategische keuzes binnen de publieke omroep. Mijn termijn eindigde in 2015. Met trots kijk ik terug op mijn bijdrage aan de KRO en vooral ook op de fusie van KRO en NCRV.

Verder werd ik in 1985 gevraagd voor het bestuur van de Stichting Kabelnet Horst, waar ik me heb ingezet voor de ontwikkeling en aanleg van een gemeentelijk kabelnetwerk. Dit project was van groot belang voor de regio, omdat het zorgde voor een betere infrastructuur en toegang tot kabeltelevisie en andere diensten. Mijn betrokkenheid bij de stichting bood me de kans me in te zetten voor een project dat een blijvende impact heeft gehad op de gemeenschap van Horst.

Actief in de zorgsector

Bijna 15 jaar ben ik actief geweest in de zorgsector. Zo was ik jarenlang lid van de cliëntenraad van Elzenhorst/Hof te Berkel, een zorginstelling in Horst waar mijn moeder vijf jaar woonde. Van daaruit vervulde ik ook verschillende andere rollen binnen De Zorggroep. Zo was ik onder andere enkele jaren voorzitter van de Centrale Cliëntenraad. In deze functies heb ik me ingezet voor de belangen van cliënten en hun families, met als doel de zorgkwaliteit en betrokkenheid te vergroten. Het was een waardevolle en dankbare ervaring.

Na mijn terugkeer naar Horst in 2012 heb ik mij op verschillende manieren ingezet voor het lokale verenigingsleven. Ik sloot me aan bij de dorpsraad van Horst en werd actief binnen de Burger Adviesraad (Adviesraad Sociaal Domein) van Horst aan de Maas. Daar gaat mijn aandacht vooral ook uit naar mensen met een beperking. Als waarnemend voorzitter van die raad en voorzitter van de werkgroep Toegankelijkheid heb ik projecten ondersteund zoals het G-debat, waarbij mensen met een verstandelijke beperking in dialoog gaan met de gemeenteraad en het college van B&W. Dit initiatief draagt bij aan de inclusiviteit en geeft een stem aan mensen die vaak niet gehoord worden.

Kruisen en Kapellen in Noord-Limburg

Als secretaris van de Stichting tot Behoud en Beheer van Veldkapellen en Kruisen in Noord-Limburg zet ik me in voor het behoud van deze waardevolle culturele en religieuze erfgoederen, die een belangrijke rol spelen in de regionale identiteit en historie. Daarnaast ben ik bestuurslid van "Samen Uit Bus", een organisatie die uitstapjes voor ouderen organiseert om eenzaamheid te bestrijden. Dit initiatief vergroot de sociale betrokkenheid van ouderen. Ook vervul ik de rol van secretaris van de stichting Vrienden Hospice Doevenbos, die de palliatieve zorg in de regio ondersteunt.

Sport en cultuur

Sport speelt een belangrijke rol in mijn leven. Ik heb jarenlang op bescheiden niveau gevoetbald en een groot aantal jaren op de ski gestaan. Twee keer zelfs in Colorado in de VS. Meer dan 50 jaar ben ik een trouwe supporter van VVV-Venlo. Samen met mijn club heb ik zowel hoogte- als dieptepunten (helaas wat meer dieptepunten) beleefd. Naast voetbal ben ik een groot liefhebber van atletiek en bezoek ik sinds 1985 jaarlijks de Ivo van Damme Memorial in Brussel.

Mijn sportieve interesse werd al vroeg gewekt tijdens mijn tijd op Rolduc, toen ik wedstrijden van Roda JC en onder meer de Ronde van Bleijerheide bezocht. Een van de hoogtepunten was het wereldkampioenschap wielrennen in Heerlen in 1967, net nadat ik van Rolduc was vertrokken. Ik herinner mij nog levendig, hoe niet Jan Janssen, maar Eddy Merckx toen wereldkampioen werd. Op sportgebied was ik een aantal jaren bestuurlijk actief, als voorzitter van Handbalclub Wittenhorst. Naast sport ben ik een groot liefhebber van cultuur. Ik bezoek regelmatig concerten en heb een bijzondere interesse voor filmmuziek. Graag bezoek ik ook musea, zoals b.v. het Nederlands Openluchtmuseum in Arnhem.

Ik geniet van elke dag

Hoewel mijn gezondheid niet altijd zonder complicaties is geweest - mijn nierziekte, gediagnosticeerd in 1976, heeft zeker invloed gehad - heb ik altijd geprobeerd het leven ten volle te genieten. Het advies dat ik in de jaren '90 van mijn nefroloog kreeg om "de dag te plukken" heeft me gestimuleerd om de kleine en grote dingen in het leven extra te waarderen. Er zijn veel interessante dingen op mijn pad gekomen, waar ik veel plezier aan heb beleefd en die mij ook veel waardevolle contacten hebben opgeleverd. Tot nu toe hebben mijn gezondheidsproblemen gelukkig nog geen grote belemmering gevormd voor mijn bezigheden.

Familie is altijd een belangrijke pijler in mijn leven geweest. Zelf ben ik nooit getrouwd en heb ik altijd alleen gewoond. Ik onderhoud hechte banden met mijn familie, onder wie mijn broer, zus en verdere familieleden. Ook prijs ik mij gelukkig met een clubje goede vrienden, niet allen in Heerlen, maar ook in Horst.

Reünie Gymnasium Rolduc brengt 24 jaargangen geslaagden bij elkaar; bekende oud-leerlingen blikken terug in podcasts

Kerkrade - Met een grote reünie voor zo'n vijfhonderd oud-leerlingen van Katholiek Gymnasium Rolduc halen zaterdag 9 november 24 jaargangen herinneringen aan hun middelbare schooltijd op. De organisatie vertelt over een beschermende school waar vriendschappen voor het leven gesloten zijn en over het vingertje van corrector Poulssen.

Gisteren vond op Rolduc een grote reünie plaats. Ongeveer 500 leerlingen van het Gymnasium Rolduc uit de periode 1973 tot 1996 hadden zich voor deze reünie aangemeld. Het betreft hier allemaal externe leerlingen, omdat in 1973 het internaat werd opgeheven.

Enkele bekende oud-leerlingen hebben in een serie podcasts verhalen over Rolduc verzameld. Deze zijn te beluisteren via:
app.springcast.fm/podcast/rolduc-de-podcast

Het bericht hiernaast is afkomstig uit De Limburger van 5 november 2024

Nog één keer: Maria in de toegangspoort van Rolduc

Meer dan 55 jaar heeft Theo Teeuwen met zijn geheim rondgelopen. Tijdens de recente algemene reünie op 19 april 2024 besloot hij openheid van zaken te geven. In een ronde-kring-gesprek van jaargenoten biechtte hij zijn grote geheim op. Het luchtte zichtbaar op.

Na een avondje stappen in Kerkrade wilde Theo bij terugkeer op Rolduc even naast het Mariabeeld in de toegangspoort gaan staan. Hij klom omhoog en pakte daarbij de rechterhand van Maria vast. Krak, er brak iets af: de lelie die Maria in haar hand had als teken van reinheid viel in twee stukken naar beneden. Wat nu? Terugzetten lukte niet. Uiteindelijk besloot Theo om de hele lelie maar in de bovenste vijver te gooien. Waarschijnlijk ligt hij daar nu nog.

Vanaf dat moment stond Maria daar zonder lelie bezoekers aan Rolduc te verwelkomen. Niemand miste iets aan haar. Behalve Theo. Elke keer wanneer hij langs het beeld liep, keek hij even naar Maria in de hoop, dat de lelie weer terug was. Helaas, het heeft jaren geduurd. Wanneer precies ontdekt is, dat er iets aan het beeld ontbrak, is niet duidelijk. Op foto's van het Mariabeeld in eerdere nieuwsbrieven (nummer 9 en 10) heeft zij geen lelie in haar hand.

Maria zonder lelie

Maria met lelie

Bij het horen van dit verhaal, vertelde Catharina Scholtens, de voorzitter van het gidsengilde, me, dat pas bij de laatste renovatie Maria weer een lelie in haar hand heeft gekregen. Theo kan eindelijk weer gerust slapen.

Op weg naar een integriteitsbeleid 3.0. Maar is het wel verstandig?

Dat was de cryptische titel van de Augustinuslezing 2024. Jaarlijks organiseert de Stichting Lève Rolduc op Rolduc een - naar de stichting hoopt - spraakmakende lezing. Dit jaar trad drs. Theo Bovens op 24 oktober 2024 als spreker op. Theo Bovens (65 jaar) is voormalig gouverneur van de provincie Limburg; thans is hij CDA-fractievoorzitter in de Eerste Kamer.

Affaire Vrehan

Op 9 april 2021 stapte Bovens op als gouverneur vanwege politieke onvrede over zijn opstelling in de subsidie-affaire Herman Vrehan. Herman Vrehan (voormalig CDA-gedeputeerde) was directeur van de Stichting Instandhouding Kleine Landschapselementen (IKL). Deze natuurstichting ontving tonnen aan subsidie van de provincie Limburg. Volgens een publicatie in NRC zette Vrehan een netwerk van bedrijven en stichtingen op, die in opdracht van de provincie en gemeenten groen- en bosonderhoud zouden uitvoeren. Vrehan heeft dat geld doorgesluisd naar eigen bedrijven, die opdrachten voor IKL uitvoerden. Onder anderen de Limburgse CDA-gedeputeerden Ger Koopmans en Hubert Mackus waren bij deze subsidieverlening betrokken. Koopmans en Mackus traden na de publicatie in de NRC af vanwege deze kwestie. Theo Bovens volgde twee weken later, nadat duidelijk was geworden, dat hij geen vertrouwen meer genoot in het Limburgs Parlement. Een meerderheid in de Provinciale Staten vond, dat Bovens onvoldoende daadkracht had tentoongespreid in de zaak-Vrehan en te voorzichtig had gehandeld bij eerdere integriteitskwesties.

In zijn verklaring op 9 april 2021 aan Provinciale Staten gaf Bovens in een reactie op deze kritiek aan, dat hij niet te afwachtend was opgetreden, maar uit zorgvuldigheid eerst de resultaten van diverse onderzoeken had willen afwachten voordat hij een oordeel kon geven over de impact van deze kwestie voor de Provincie Limburg. Bovens werd per 19 april 2021 eervol ontslag verleend.

Met deze kennis in mijn achterhoofd twijfelde ik even of ik wel naar zijn lezing moest gaan. Mogelijk zou Bovens deze lezing willen aangrijpen om alsnog zijn gelijk te willen halen. Met pijn in het hart was hij immers naar zijn oordeel ten onrechte afgetreden. Ik gaf hem het voordeel van twijfel en besloot te gaan.

Professor aan de Narren Universiteit Limburg

Theo Bovens voelde zich als eenvoudig doctorandus vereerd om op Rolduc deze lezing te mogen houden. Bijna al zijn voorgangers waren professoren. Gelukkig was hij dat ook een beetje: professor honoris causa aan de Narren Universiteit Limburg. Voor de rest viel er tijdens zijn lezing niet zo veel te lachen.

Hij betoogde, dat elke burger recht heeft op goed, betrouwbaar en integer bestuur. Gelukkig kent ons land een goed functionerende overheid met een behoorlijke kwaliteit van besluitvorming. Toch zijn er zorgen: spelverruwing in de politiek, falende uitvoering van besluiten, ondermijnende criminaliteit. Ze tasten in ernstige mate het vertrouwen in de politieke instituties aan.

Limburg de meest integere provincie

Limburg is volgens hem de meest integer bestuurde provincie van het land, maar daar zet de publieke opinie vraagtekens bij. Limburg heeft sinds de publicatie van De Vrienderepubliek in 1996 de schijn behoorlijk tegen. Bovens zelf heeft naar zijn zeggen zijn hele politieke loopbaan gestreden voor een zuivere politiek. Hij deelt de opvatting, die Ien Dales in haar beroemde rede op het VNG-congres in 1992 verwoordde: “Een beetje integer bestaat niet!”

Herhaaldelijk heeft hij als gouverneur in het publieke debat moeten uitleggen, dat de mogelijkheden van een gouverneur om in te grijpen echter zeer beperkt tot nagenoeg nihil zijn.

Het gaat bovenal om een integere attitude

In het debat over integriteit onderscheidt Bovens drie fases:

Fase 1.0 Er zijn regels, waaraan iedereen zich heeft te houden. Sedert 1992 zijn deze er.

Fase 2.0 Je hebt een integere attitude of niet. Je integer gedrag bepaal je zelf. Voor Bovens moet goed bestuur van uit een goed, lees integer, gedrag komen. Daar moeten we politici op durven aan te spreken.

Fase 3.0 Nog meer integriteits-regels. De vraag is of we dat moeten willen. Meer codes brengen niet meer integer handelen.

Een scheidsrechter zonder kaarten

Limburg loopt voorop in integriteitswaarborgen. Het aantal schendingen ligt lager dan bij andere provincies, doch door de schijnwerper op Limburg haalt elke melding hier meteen veel publiciteit. Niet elke melding is echter een schending van bepaalde regels. “Als gouverneur heb ik me vaak een scheidsrechter zonder gele of rode kaarten op zak gevoeld. De politiek en de media vroegen meer van me dan qua bevoegdheden mogelijk was.”

Tot slot

Ontegenzeggelijk heeft Bovens met zijn lezing ook zijn onmachtige positie als gouverneur verklaard. Hij deed echter meer in deze lezing. Met heel veel cijfers en statistiekjes toonde hij aan, dat de provincie Limburg wel degelijk iets geleerd heeft van de vriendjespolitiek uit de vorige eeuw. Persoonlijk heeft hij daar veel energie in gestoken. Onvermijdelijk zullen er echter incidenten blijven komen, doch deze moeten wel op hun juiste merites beoordeeld worden. Toch wel met dank aan Bovens staat Limburg er beter voor dan de meeste andere provincies. Op deze provincies is echter geen media-schijnwerper gericht.

De lezing begon door problemen met de beamer een kwartier later dan gepland.

Ondanks inspanningen van een oud-gouverneur (Theo Bovens), een hulpbisschop (Everardus de Jong) en een oud-burgemeester (Jan Schrijen) lukte het niet om het apparaat aan de praat te krijgen.

Een technicus van Rolduc bood uiteindelijk hulp.

Op Rolduc was er een grote variëteit aan vrijetijdsbesteding ..... Jo Kunnen

In bijna elk levensverhaal in de voorbije nieuwsbrieven kon je lezen, dat er met veel waardering werd teruggekeken op de talrijke culturele, sportieve en ontspanningsmogelijkheden, die Rolduc buiten de lessen om bood. Voor alle interne leerlingen was er volop keuze om je vrije tijd actief dan wel passief zinvol te vullen. Ook externe leerlingen herinneren zich trouwens nog goed de vele culturele activiteiten, waaraan zij konden deelnemen.

Eerder heb ik al aandacht besteed aan diverse culturele activiteiten (nummer 18) en aan alle sportieve mogelijkheden (nummer 20) op Rolduc. In deze nieuwsbrief sta ik stil bij de vele hobbyclubs, die Rolduc bij het begin van onze studietijd nog kende.

Op 6 september 1962 meldde ik me voor het eerst op Rolduc. Op 10 september 1962 (vier dagen later) presenteerden zich alle clubs en kon je je bij de clubs van je gading inschrijven. Er was nog volop keuze. Daar kwam overigens om verschillende redenen snel verandering in.

Al snel gingen diverse clubs ter ziele

In de loop van de jaren '60 kregen veel clubs het moeilijk. De aanwas van nieuwe leden stagneerde, doordat het aantal interne leerlingen behoorlijk terugliep. Een aderlating was ook, dat de filosofen naar Heerlen verhuisden. Voor sommige hobbyclubs was dat de doodsteek.

Verder mochten in de jaren zestig de interne leerlingen steeds vaker op woensdag-, zaterdag- en zondagmiddag de stad in. Dat waren voorheen bij uitstek de tijdstippen, waarop er activiteiten in clubverband plaatsvonden.

TV op Rolduc

Tenslotte deed de TV zijn intrede. Passieve recreatie werd ineens belangrijk. Ik herinner me nog, dat we voor het eerst met zijn allen in de aula op een klein zwart-wit scherm naar een Europacup-wedstrijd van Feyenoord konden kijken. Er ging een nieuwe wereld voor ons open.

Het was op 25 september 1962, dat er een televisiemast op het dak van de aula wordt geplaatst.

Het jaarboek 1962/1963 schrijft: "Voortaan kunnen in de aula alle bijzondere evenementen in binnen- en buitenland (feesten van het koninklijk huis, concilie-uitzendingen, voetbalwedstrijden etc.) door de leerlingen worden gadeslagen. Iedere zondagavond is er ook gelegenheid om te kijken naar Sport in Beeld. De prefectuur behoudt zich wel het recht voor om naar eigen inzicht andere uitzendingen toe te staan."

Al op 9 maart 1963 gaat er een verzoekschrift - voorzien van 60 handtekeningen van leerlingen van 4, 5 en 6 gymnasium - naar de President. Men is ontevreden over het televisiebeleid, dat te veel rekening houdt met de jongeren. Men wil de mogelijkheid hebben om naar meer (substantiële) uitzendingen te kijken. Niet duidelijk wordt wat de president met dit verzoekschrift heeft gedaan.

De eerste sit-downstaking

Op 11 november 1963 is er zelfs een incident. Een film op TV (Die letzte Brücke) duurt tot 22.15 uur. Dat is de reden, dat de leerlingen van drie en vier gymnasium niet naar deze film mogen kijken, ook niet tot 21.30 uur, hun bedtijd. Balsturig gaan enkele vier-gymmers in de speelzaal, gehurkt voor de rookzaal, zitten protesteren. De eerste sit-downstaking op Rolduc.

In totaal 35 hobbyclubs

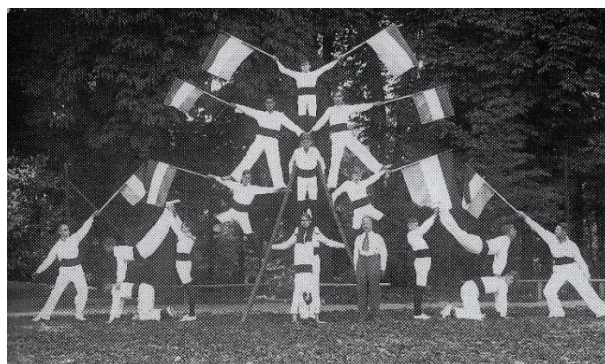
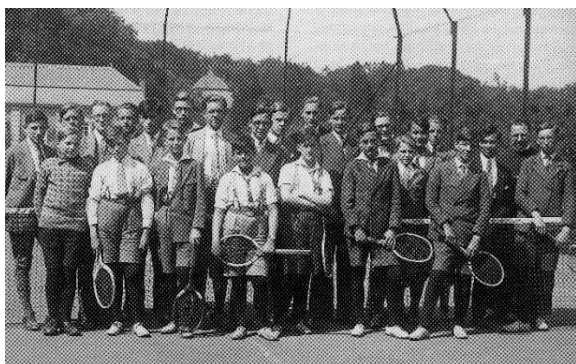
Terug naar de vele hobbyclubs die er in 1962 nog waren. Ik heb een poging gedaan om hier een zo volledig mogelijke opsomming te geven. Helaas zijn er nauwelijks foto's van de vele ontspanningsclubs op Rolduc te vinden. In de jaarboeken staan bijna alleen maar foto's van sportevenementen en foto's van toneelvoorstellingen. Ik ben zo vrij geweest om uit het boek '900 jaar Rolduc' enkele foto's over te nemen.

1. **De Aquariumclub.** Op diverse plaatsen op Rolduc, waaronder alle speelzalen, stonden aquaria, die door deze club werden verzorgd.
2. **De Biljartclub.** Mijn broer, Tjeu Kunnen, heeft op Rolduc voetballen en biljarten geleerd. Na zijn priesterwijding in 1961 werd hij kapelaan in Heel en Panheel. Elke zondag verruilde hij na de Hoogmis zijn miskleren voor een voetbaltenue; hij speelde mee in het eerste elftal van Heel. Ook sloot hij zich direct aan bij de plaatselijke biljartclub. Beide teams promoveerden mede door zijn deelname. Zijn sportieve inzet als kapelaan was zo bijzonder, dat de krant er aandacht aan schonk.
3. **De Boekbinderij.** In zijn levensverhaal (nummer 12) vertelde Loe Lamkin, hoe hij deze hobby later weer heeft opgepakt. Zelf ben ik ook even lid van de boekbinderij geweest. Nadat ik met succes als examenstuk twaalf nummers van een Jaargang van de Consumentengids voor een inwoner uit Kerkrade had ingebonden, werd de boekbinderij opgeheven.
4. **De Boetseer- en schilderclub Sint Lucas** onder de inspirerende leiding van Sjef Stassen.
5. **De Botanische tuin.** Een aantal leerlingen onderhield een botanische tuin en kweekte allerlei uitheemse planten in de Serre, die vlak bij het kerkhof van Rolduc lag.
6. **De Drukkerij Secuur.**
7. **De DUW (Dienst Uitvoerende Werkzaamheden).** De DUW was vooral actief met het onderhoud van het bosquet.
8. **De EHBO-club.**
9. **De Eierclub.**
10. **De Fotoclub** onder leiding van Lei Crombach. Lei zelf was een actief fotograaf bij allerlei evenementen op Rolduc. Befaamd was zijn dia-nieuws voor elke film- en toneelvoorstelling.
11. **De Goochelclub.** Wim Clout (op Rolduc van 1961-1966) was lid van de Goochelclub van Rolduc. "Grote gangmakers waren Frans Slangen en Colla Bemelmans. Onze meest imponerende act was iemand met een grote boomzaag doorzagen, terwijl hij of zij in een kist lag. Soms ging de goochelclub op tournee langs diverse internaten. Bij het meisjesinternaat van de Zusters van het Arme Kind Jezus in de Bosstraat Maastricht gilden de meisjes het uit toen we begonnen te zagen. Helaas heb ik er geen foto's van."
12. **De Gymnastieclub.** Zie een foto uit vroegere jaren.
13. **De Handboogschutterij.** De handboogschutterij droeg als naam 'Roos in Bloei'. Jan Hendriks (op Rolduc van 1961-1966) schrijft me: "Het schutterijterrein was gelegen voorbij de Serre aan het voetbalveld. In de jaren dat ik op Groot Rolduc zat ben ik er lid van geweest. Er was slechts een handvol leden en zelfs dat aantal werd met de jaren nog minder. Geen wonder dat toen ik enkele jaren later weer op Rolduc kwam de handboogplek verdwenen was. Lange tijd had de handboogclub maar één boog en een beperkt aantal pijlen. De laatste jaren was de zorg daarvoor aan mij toebedeeld. Dat betekende dat ik drukker was met het herstellen van de pijlen dan met het schieten. Jaarlijks werd er een koningswedstrijd gehouden. Die heb ik helaas nooit gewonnen, ondanks het lage ledenaantal. Dat zegt wel iets over mijn schutterskwaliteiten."
14. **De Heemkundeclub.** Deze club had als tweede naam Heemkundeclub Maasland.
15. **De Houtbewerkerclub.**

16. De Knutselclub. Op Klein Rolduc werd bijna iedereen lid van de knutselclub of ook wel de pitrietclub. Menigeen heeft meerdere dienbladen voor thuis gemaakt; eerst figuurzagen en daarna een pitriet-randje er omheen.

Martin Dieteren vertelt, dat er in zijn tijd (op Rolduc van 1957 tot 1964) zowel op Klein Rolduc alsook op Groot Rolduc een knutselklas was. “De ruimte op Groot Rolduc was mooi ingericht met werkbanken langs de wanden en een grote houten tafel in het midden. De verlichting was goed en er waren zelfs goede stoelen. Wij noemden deze ruimte destijds gewoon ‘de knut’. Onze studievriend Henk Reubzaet was daar in mijn tijd de meest geziene persoon. Hij bezat de handigheid om van triplex, riet, lijm en andere materialen de mooiste dingen te maken. In de knut werd druk gevlochten met pitriet, zij het toch minder dan op Klein Rolduc. Er werd vooral gefiguurzaagd. In groten getale werden boekenplankjes, potlooddoosjes, opbergbakjes en wat dies meer zij geproduceerd.

Wij fabriceerden ook zakbiljarten. Een plaatje triplex van 20 bij 20 centimeter werd op de hoeken voorzien van spijkertjes, die niet werden doorgeslagen. Om de uitstekende delen daarvan werden vervolgens twee elastiekjes gebonden en klaar was het biljart. Als keu gebruikten wij een stukje dik pitriet en gekleurde kralen waren de ballen. Zo hielden we ons in die tijd bezig. Naarmate onze leeftijd vorderde raakte de knut in de vergetelheid. Het was niet meer in trek om te figuurzagen en pitriet te vlechten. Maar toch: het blijven leuke herinneringen.”

17. De Konijnenclub. Lees nog maar eens het verhaal van Ton Creemers in brief nummer 18, dan weet je, hoe het konijnen op Rolduc soms wel eens verging.

18. De Missievereniging / De Missieclub. In nummer 18 heb ik hier een apart artikel aan gewijd. De Missieclub verzorgde jaarlijks ook de in- en verkoop van tweede hands studieboeken.

19. De Modelbouwclub.

20. Het Monsterverbond.

21. De Mythologieclub.

22. De Pioniers. Henny Driessen vertelt: “Elke woensdagmiddag hadden we spelmiddag, vooral in Duits bosquet; Vlag veroveren was het meest populair. Ook gingen we elk jaar op kamp. Met de fiets en tenten bij ons trokken we jaarlijks Duitsland in. Zo herinner ik me nog vakanties bij de boer in Strauch bij Monschau en in Koningswinter aan de Moesel. Dierbare herinneringen!”

23. De Poppenkastgroep.

24. De Postzegelclub Rodaphiel.

25. De Pottenbakkersclub.

26. De Radiotechniekclub. Math Dicker: “Ik heb in de radioclub gezeten, maar ik wist er te weinig van. Het probleem was dat niemand je hielp. Toch heb ik er een kristal-ontvanger weten te bouwen en ....misschien ben ik door deze club wel radiotelegrafist in militaire dienst geworden.”

27. De Redactie van VREE (Van Roda's Eigen Erf) en **Spitsuur** (de opvolger van VREE). Helaas heb ik geen nummers van beide bladen bewaard. Ik herinner me wel, dat ik in de beginjaren van Spitsuur wel eens een artikel schreef. Lang heeft Spitsuur niet bestaan. Ook hier sloeg in de late zestiger jaren de malaise toe.

28. De RRO (Rolducse Radio Omroep).

29. De Rolducse Tennisclub (RTC). In de vijftiger jaren telde deze club tientallen leden. Zie de foto op de vorige pagina. Zelf herinner ik me niet meer, dat er door leerlingen op Rolduc getennist werd. Af en toe zag je nog wel eens een verdwaalde leraar een balletje slaan.

30. De RTT (Rolducse Toneel Technici). Uit Ridderkerk schrijft Jan Vaessen (op Rolduc van 1953 tot 1962): "Ik was 5 jaar lid van de RTT. Vanaf 4 gym werd van elke jaargang een persoon gevraagd/aangewezen om toe te treden tot de RTT. De taken van de RTT waren: het beheer van de aula tijdens Rolducse voorstellingen, concerten, activiteiten, het voorbereiden van een passende coulisse en belichting. Externe gezelschappen hadden vaak hun eigen technici, maar toch was je er dan bij als portier en vraagbaak. Als ik bezoek van ouders of vrienden uit de studentenclub had dan demonstreerde ik trots, hoe het kolossale schakelpaneel werkte, en hoe je met coulissen en lichtkleuren kon manipuleren en donder en bliksem kon produceren. Het was een functie met vele privileges: je had contact met mensen van 'buiten', je mocht studies missen, en je kwam soms laat tot zeer laat in je nest. Zeker tijdens 6 gym en in mijn filosofie-tijd beschikte ik over een sleutel van de aula. De dagen voor een tentamens zocht ik de rust op van het RTT-clublokaal. Vele mooie herinneringen bewaar ik aan deze tijd."

31. De Schaak- en Damclub. Deze club maakte ook in onze tijd nog furore. Dat kwam vooral door enkele actieve spelers, zoals Jac van Ham, Piet Huijbers, Hub Lemeer en Pierre Urlings. In hun levensverhalen refereren ze er ook aan.

Een bijzonder evenement was de simultaan-wedstrijd blind dammen door Ton Sijbrands. Hij vestigde op 16 oktober 1966 in het oefenlokaal van de Harmonie, gezeten achter een grote piano, een wereldrecord. Hij speelde toen 12 partijen; nu staat het record met 32 partijen nog steeds op zijn naam.

Bijgaande foto van Ton Sijbrands is uit 1968.

32. De Sterrenclub.

33. De Vincentiusvereniging.

34. De Volière.

35. De Zweefvliegtuigbouwersclub. Aanvankelijk werd er op het voetbalveld geëxperimenteerd met kleine zweefvliegtuigjes. Later werden deze steeds groter en moest er vanwege de vele bomen rondom het voetbalveld naar een weiland tussen Rolduc en Kerkrade uitgeweken worden.

Ik dank hier alle oud-clubleden hartelijk voor hun persoonlijke herinneringen.

De Nieuwsbrief Rolduc - Jaargang 1969 verschijnt periodiek ten behoeve van die oud-leerlingen van Rolduc, die in 1969 eindexamen hebben gedaan en ten behoeve van die oud-leerlingen, die tenminste drie jaar deel uit hebben gemaakt van deze jaargroep. Andere geïnteresseerden zijn ook welkom. Zij kunnen zich bij mij melden voor een gratis toezending.

Contactpersoon: Jo Kunnen / mail-adres: kunnen.j@kpnplanet.nl / mobiel: 06-53230446